

PŘÍRUČNÍ KNÍŽKA

PRO CHOVANKY

ŠKOLSKÝCH SESTER O. S. F.

Nihil obstat.

Pragae, 6. Septembris 1923.

JOSEPHUS HRONEK,
censor.

Imprimatur.

Pragae, 7. Septembris 1923.

† ANTONIUS PODLAHA,
episcopus Paphiensis,
vicarius generalis.

N. 12.173.

V P r a z e 1 9 2 3 .

Tiskem arcib. knihtiskárny v Praze. — Nákladem vlastním.

Modlitba ranní.

Jakmile se probudíš, ihned pomysli, že tě probudil tvůj strážný anděl — jako někdy svatého Josefa — a že dí tobě: „Povstaň, abys sloužila Bohu svému“, anebo že sám Bůh tebe volá jako pacholíka Samuela a rci bez odkladu: „Hle, Pane, tu jsem! Pochválen buď Pán Ježíš Kristus! Můj Ježíši, Tobě živa jsem, můj Ježíši, Tobě umírám, můj Ježíši, Tvá jsem za živa i po smrti. Amen.“

Potom bez meškání hbitě vstaň a takto nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu malou ranní oběť podej. Pokrop se svěcenou vodou, když pak jsi již oblečena, poklekni a modli se:

Ve jménu Otce . . . Všudypřítomný Bože, před Tebou na kolena padám a Tobě se klaním. V Tebe věřím, v Tebe jediné doufám, Tebe miluji z celého srdce svého nade všecko a z lásky k Tobě miluji všecky lidi jako sebe samu.

Děkuji Tobě, že jsi mne této noci milostivě chránil a mně zase nový den darovati ráčil. Obětuji Ti celý tento den a všecko, co činiti a trpěti budu, i sebe samu zcela v jednotě s nejsvětějším Srdcem Ježíšovým a na úmysl téhož nejsvětějšího Srdce: všecko děj se z lásky k Tobě.

Ochraňuj mne po celý den ode všeho neštěstí, zvláště pak odě všeho hříchu, požehnej i milým rodičům mým, všem příbuzným, přátelům a dobrodincům, ochraňuj a spravuj svatou Církev Svou.

Abych se Tobě zalíbila, činím pevné předsevzetí, že budu dnes velmi nábožně živa jako věrné dítě Tvé a že vystříhám se všeho zlého, jakož i wszeliké příležitosti ke hříchu; dej mi k tomu Svou milost a pomáhej mi, abych všecka svatá přikázání Tvá věrně plnila.

Otče náš. — Zdrávas. — Věřím v Boha. — Nejradší Srdce Ježíše! žádám Tě ve-lice, dejž, abych Tě milovala vždy víc a více.

Ó panovnice má, ó matko má, Panno Maria! tobě se všecka obětuji a na důkaz, že jsem službě tvé se oddala, věnuji a posvěcuji tobě dnes oči své, uši své, ústa svá, srdce své, obětuji se tobě sama všecka. A poněvadž tvá jsem, ó máti dobro-tivá, zachovej, ochraňuj a zastávej mne jako své vlastnictví a svůj majetek.

Anděle Boží, strážce můj

Svatí patronové moji a patronové dnešního dne, prostě za mne nyní i v hodinu smrti mé! Amen.

Svatý, svatý, svatý Pán Bůh zástupů, plná jsou nebesa i země velebnosti slávy Tvé! Anděl Páně.

Modlitba večerní.

Pane a Bože můj, před Tebou na kolena pa-dám a Tobě se klaním. Děkuji Tobě za toliké milosti a dobrodiní, která jsi mně za času mého ži-vota a zvláště zase dnešního dne prokázal; všecko, co jsem dnes činila a trpěla, obětuji Tobě ve spo-jení se zásluhami nejsvětějších Srdcí Pána Ježíše a Panny Marie a se zásluhami všech svatých.

Bože můj! tolik dobrotiv jsi na mne a já jsem tolik nevděčna; i dnes urazila jsem Tě mnoho-krát. Dejž mi nyní poznati hříchy mé a litovati jich . . .

(Nyní zpytuj svědomí; přemýšlej, kde jsi toho dne byla, s kým jsi se stýkala, jak jsi se na těch místech a k těm osobám, k rodičům, učitelům, představeným, chovankám, bratřím, sestrám atd. chovala, co jsi kde sama anebo s jinými činila a mluvila.)

P o t o m v m o d l i t b ě p o k r a č u j :

Bože a nejlepší Otče můj! jak často a velice jsem Tě dnes opět urazila a nejsvětější Srdce svého milého Ježíše zarmoutila! Ach, odpusť mi, lituji toho nyní ze srdce, že jsem se dala ke hříchu obrátiti a že jsem dobré úmysly své tolik špatně zachovala; budoucně chci býti na sebe opatrnější, chci se polepsiti a již dne zítřejšího více radosti Tobě působiti. Pomáhej mi k tomu milostí svou, abys mne nemusel na věky do pekla zavrhnouti. Odpouštím všem, kteří mi dnes ublížili, odpusť i Ty mně, Bože, nejvyšší dobro moje a Otče můj, v něhož věřím, v něhož jediné důvěřuji, Ty jediná, nejvyšší láska má!

Ochraňuj mne, dobrotivý Otče nebeský, této noci ode všeho neštěstí, zvláště pak ode všeho hříchu a všech pokušení zlého nepřítele, která zavrhuji a kterým odpírám již napřed, a dejž mi, abych zítra opět ve zdraví a lásce Tvé k novému životu se probudila. Měla-li bych této noci zemříti — buď vůle Tvá — jenom za to tě žádám, abys mi ve své milosti umříti dal a mou duši milostivě přijal v ruce své. — Opatruj a zachovej mé rodiče, bratry, sestry, příbuzné a všechny lidi ode všeho zlého!

Otče náš .

Ó Maria bez poskvrny počatá, pros za nás, jež k Tobě své útočiště béřeme, pros za nás, ó Maria, zachovej nás ve stavu milosti Boží, chraň nás veliké poskvrny těla i duše, přispěj nám v hodinu smrti a v hodinu soudu!

Svatí patronové moji, proste za mne této noci i v hodinu smrti mé! Amen.

Nejsladší srdce Ježíšovo, tobě poroučím léto noci srdce i tělo své, aby v tobě odpočívaly s po-

kojem. Přijmi každé moje dechnutí a každý tepot mého srdce a podávej je skrze Sebe Otci nebeskému za tolikerou oběť chvály a lásky. Bdi nade mnou, když spáti budu a zachovej mne pod křídly lásky své. Amen.

Ó Maria, Krista Máti, rač nám požehnání dáti. Odpočinutí věčné..

(Potom se pokrop svěcenou vodou, polib kříž a zabývej se zbožnými myšlenkami, dokud neusneš.)

Ke stolu.

Oči všech doufají v Tebe, Hospodine! a Ty jim dáváš pokrm v čas příhodný, otvíráš ruku Svou a naplňuješ všelikého živočicha požehnáním.

Pane, smiluj se, Kriste, smiluj se, Pane, smiluj se nad námi!

Otče náš Zdrávas

Shlédni, ó Bože, okem milostivým na nás hříšné; požehnej nás a těchto darů, které ze štědré ruky Tvé přijímati budeme. Skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Po stole.

Díky Tobě vzdáváme, ó Bože, za všechny dary, které jsme ze štědré ruky Tvé přijaly. Skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Otče náš Zdrávas

Pane, rač odplatiti všem, kteří nám pro jméno Tvé dobře činí, životem věčným; a duše všech věrných zemřelých pro milosrdenství Boží odpočiňte v pokoji. Amen.

Obětování mše svaté.

Můj Ježíši, obětuji Ti všechny mše svaté, které dnes dne po celém světě konány budou, ve spojení

s úmysly Tvého nejsvětějšího Srdce a prosím Tebe, abys z každé mše sv. uchoval pro mne jedinou krůpěj Své nejsv. Krve k dostiučinění za hříchy mé a za tresty, jež za ně zasluhuji. Také Tě prosím, uděl mi milost, aby mocí a silou každé mše sv. jedna duše z očistce vysvobozena byla, jeden umírající u Tebe milosrdenství našel, jeden hříšník se obrátil a jeden těžký hřích, Tvému nejsv. Srdci nejbolestnější, zamezen byl. — Bez Tebe, můj Ježíši, nechci žít ani umřít, na Tvém Srdci však jsem připravena zemřít, kdy, kde — a jak se Tobě líbiti bude. Amen.

Pobožnost mešní.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.
 Vyznávám Bohu všemohoucímu, — blahoslavené Marii povždy Panně, — svatému Michaelu archandělu, — svatému Janu Křtiteli, — svatým apoštolům Petru a Pavlu, — všem svatým — a Vám, otče, — že jsem hřešila mnoho — myšlením, řečí a skutky; — má vina, — má vina, — má veliká vina! — Pročež prosím blahoslavenou Marii povždy Pannu, — svatého Michaela archanděla, — svatého Jana Křtitele, — svaté apoštoly Petra a Pavla, — všechny svaté a Vás, otče, — orodujte za mne u Pána Boha našeho.

(Při slavné mši svaté okuřuje se oltář na znamení, že při nejsv. oběti vše nečisté má býti z oltáře srdce našeho vypuzeno a jen libá vůně naší pobožnosti se má k nebesům nésti.)

Introit

čili začátek z mešní knihy.

V obyčejné neděle i dny všední po II. neděli po Zjevení Páně až do neděle Devítník — a od nejsv. Trojice až do adventu:

Velebme Boha Otce i Syna i Ducha svatého — se všemi svatými jeho. — Sláva Otci i Synu i Duchu

svatému; — jakož bylo na počátku, nyní i vždycky — i na věky věkův. Amen.

Velebme Boha atd. (opakuje se jako před tím —).

V adventě:

Hle, přijde Pán — Spasitel náš; — cestu jemu spravme!

Sláva Otci Hle, přijde . . .

V čas vánoční:

Narodil se Kristus Pán, — veselme se . .
Sláva Otci . . Narodil se . . .

V den Iména Pána Ježíše a celý týden potom:

Mé jsi potěšení, můj Ježíši, — útočiště moje,
Bůh nejvyšší. — Sláva Otci . . . Mé jsi potěšení . . .

Od neděle Devítník a v postě až do neděle smrtelné:

Smiluj se nade mnou, Bože — podle velikého
milosrdenství svého. — Sláva Otci . . . Smiluj se . . .

Od neděle smrtelné:

Pro své svaté drahé rány — Ježíši ukřižovaný,
— smiluj se nad námi. (Dvakrát bez Sláva
O t c i .)

V čas velikonoční až do nanebevstoupení Páně:

Hle, vstalť jest milý Kristus Pán, — alleluja,
alleluja. — Sláva Otci . . Hle, vstalť jest . .

V den nanebevstoupení Páně až do seslání Ducha svatého:

Vstoupil na nebesa, — sedí na pravici Boha
Otce všemohoucího, — alleluja, alleluja . . . Sláva
O t c i . . . Vstoupil . . .

V den Božího Těla, po oktávu svátku toho, při výstavě Nej-
světější Svátosti, někdy i ve čtvrtek:

Chléb s nebe dal jsi nám, ó Pane, — všecku
líbeznost v sobě mající. — Sláva Otci . Chléb
s nebe . . .

Ve svátky Panny Mari

Zdrávas Maria, milosti plná, Pán s tebou. —
Sláva Otci . . . Zdrávas . .

Ve svátek jednoho svatého:

Svatý oroduj za nás . . . Sláva Otci
Svatý

O svátku několika svatých:

Svatí . . ., — orodujte za nás — Sláva
Otcí Svatí . . .

Ve svátek všech svatých:

Všichni svatí a světice Boží, — orodujte za
nás . Sláva Otci Všichni . . .

V den svatých andělů:

Anděle Boží, strážce můj, — rač vždycky být
ochránce můj . . Sláva Otci . . . Anděle .

Při mši sv. za mrtvé:

Odpočinutí věčné dejž jim, Pane a světlo
věčné ať jim svítí, — odpočiňte v pokoji. — Amen.
(Dva krát.)

Kněz uprostřed oltáře:

(Kyrie eleison — Christe eleison — Kyrie eleison!)
Pane, smiluj se — Kriste, smiluj se Pane, smiluj se
nad námi!

Gloria in excelsis Deo.

Sláva na výsostech Bohu — a na zemi pokoj
lidem dobré vůle. (Třikrát.)

(Kněz líbá oltář, obrací se k lidu, pozdravuje jej a přeje,
aby Pán Bůh byl s lidem při následující modlitbě.)

Kněz: (Dominus vobiscum.) Lid: (Et cum spiritu tuo.)
Pán s vámi. I s duchem tvým.

(Oremus:)
Modleme se:

Všemohoucí věčný Bože, — račiž církevní modlitbu, — kterou tobě nyní s knězem přednášíme, — milostivě vyslyšeti. — Skrze Pána našeho Ježíše Krista Syna tvého, — jenž s tebou i s Duchem svatým — žije a kraluje po všechny věky věkův. Amen.

(Někdy říká kněz ještě jednu modlitbu.)

Epištola

čili čtení Písma svatého, pokud není evangelium. Písmem svatým zjevil nám Bůh deset přikázání, proto je vhodné při epištole je říkati.

Desatero Božích přikázání zní:

1. V jednoho Boha budeš věřiti.
2. Nevezmeš jména Božího nadarmo.
3. Pomni, abys den sváteční světil.
4. Cti otce svého i matku svou, abys dlouho živ byl a dobře se ti vedlo na zemi.
5. Nezabiješ.
6. Nesesmilníš.
7. Nepokradeš.
8. Nepromluvíš proti bližnímu svému křivého svědectví.
9. Nepožádáš manželky bližního svého.
10. Aniž požádáš statku jeho.

Po epištole odpověď lidu: Deo gratias.
(Bohu díky.)

Graduál

čili verš po epištole; říká se verš jako při introitu, jen místo Sláva Otci . . . se dí Alleluja a po opakování verše se přidá opět alleluja.

Od Devítníku však do velkonoc se alleluja neříká, nýbrž verš introitu se modlí třikrát.

V obyčejné neděle a dny všední:

Velebme Boha Otce i Syna i Ducha svatého — se všemi svatými jeho. Alleluja, alleluja. Velebme Boha Otce i Syna i Ducha svatého. Alleluja.

(Podobně ve zvláštních dobách viz introity!)

Při mši svaté za mrtvé při graduálu:

Odpočinutí věčné dejž jim, Pane — a světlo věčné ať jim svítí, — odpočiňte v pokoji. Amen.

(Při mši svaté za mrtvé se modlí kněz po graduálu ještě sekvenci čili píseň; při ní se říká píseň: Odpočiňte v pokoji — věrné dušičky.)

Evangelium.

(Mešní kniha přenesena na znamení, že evangelium Kristovo od nevěřícího lidu israelského přeneseno jest k pohanům. — Při evangeliu se vstává na znamení úcty k slovu Božímu.)

Kněz: Dominus vobiscum. Lid: Et cum spiritu tuo.

Kněz: Sequentia sancti evangelii secundum Matthaeum (Marcum — Lucam — Joannem). †

Část svatého evangelia podle svatého Matouše (Marka — Lukáše — Jana). †

**Lid: Gloria tibi, Domine.
(Sláva tobě, Pane.)**

Pán Ježíš ve svatém evangeliu přikazuje nám:

1. Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého a z celé duše své a ze vší síly své i ze vší mysli své.

2. Milovati budeš bližního svého, jako sebe samého.

(Při zpívané mši svaté nebo vůbec, když kněz ještě hotov není, dodává se:)

Milujte nepřátele své, — dobře číňte těm, — kteří vás nenávidí — a modlete se za ty, — kteří vás pronásledují — a utrhají vám. (Mat. 5., 44.)

Chce-li kdo za mnou přijíti, — zapři sebe sám, — vezmi kříž svůj — a následuj mne. (Mat. 6., 33.)

Vezměte jho mé na sebe — a učte se ode mne, — neboť jsem tichý — a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí duším svým. (Mat. 11., 29.)

(Při mši svaté za mrtvé:)

Pán Ježíš praví ve svatém evangeliu: Já jsem vzkříšení i život, — kdo věří ve mne, — byť i zemřel, — živ bude. (Jan. 11., 25.)

Po evangeliu odpověď: Laus tibi, Christe.
(Chvála tobě, Kriste.)

Credo in unum Deum.

(Vždycky se neříká; ale říká-li se, zůstává se ještě státi.)

Věřím v Boha Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země. — I v Ježíše Krista — Syna jeho jediného, Pána našeho, — **jenž se počal z Ducha svatého, — narodil se z Marie Panny** (pokleknout), — trpěl pod Pontským Pilátem, — ukřižován, — umřel i pohřben jest, sstoupil do pekel, — třetího dne vstal z mrtvých — vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího; — odtud přijde soudit živých i mrtvých. — Věřím v Ducha svatého, — svatou církev obecnou. — Svatých obcování, — odpuštění hříchů, — těla vzkříšení a život věčný. — Amen.

(Při zpívané mši svaté, trvá-li zpěv déle, — víra, naděje a láska: str. 27. a 28.)

(Zde končí část přípravná. Při ní směli bývati ti, kteří se z pohanů nebo židů do Církve přihlásili, ale ještě pokřtěni nebyli, nýbrž katechismu čili článkům víry se učili a tudíž katechumeny sluli. Proto část přípravná i mši katechumenů se nazývá. Po ní museli odejít z chrámu a nastala část podstatná — vlastní obět.)

Část podstatná.

I. Obětování.

Kněz: Dominus vobiscum. Lid: Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Veršík k obětování čili offertorium,

při jehož zpěvu kladli věřící dary před oltář a věnovali je k svaté oběti i k výživě duchovenstva. Za dnů našich si kostely opatřují chléb a víno ze zbožných nadání; věřící však za to dávají někdy dar peněžité knězi, aby na jejich úmysl mši svatou obětoval, nebo jdouce kolem oltáře kladou dárky na oltář, čemuž se říká ofěra.

(Jako k introitu — jedenkrát — bez Sláva Otci.)

Velebme Boha Otce i Syna i Ducha svatého — se všemi svatými jeho. (Ostatní viz na str. 7.)

Věnování chleba:

Přijmiž, Bože **Otče**, — obětní dar tento, který ti pro tuto svatou oběť podáváme, — jelikož bude neposkvrněným tělem Syna tvého, Pána našeho.

Podání kalicha:

Podáváme tobě, Bože **Synu**, obětní kalich tento, jenž bude nám kalichem krve tvé — vylité za spásu světa.

Obětování sebe:

V duchu kajícího a pokory podáváme sami sebe — spolu s tebou za oběť před velebností Boží.

Obětní modlitba k Duchu svatému.

Přijď, všemohoucí **Duchu** svatý — a proměň dary tyto v tělo a krev Pána Ježíše Krista.

(Při slavné mši svaté okuřují se dary i oltář kadidlem s prosbou, aby oběť ta jako dým a vůně kadidla líbezně k Bohu se vznášela.)

Lavabo

čili obmytí rukou.

Obmyj mne, Bože, ode všech nepravostí mých — a očisť srdce mé, abych hodně mohla státi před oltářem tvým.

Uprostřed oltáře:

Přijmi, **svatá Trojice** jeden Bože, tuto oběť — jakožto památku smrti a zmrtvýchvstání Páně, — ke cti Rodičky Boží a všech svatých. — Skrze téhož Krista Pána našeho. Amen.

Kněz obrácen k lidu dí:

(Modleme se, bratři, aby Bůh mou a vaši oběť milostivě přijal; — čímž se dává najevo, že lid má spolu obětovati, ne však jen nečinně státi.)

Lid odpovídá: (Suscipiat Dominus .)

Hospodin přijmiž oběť tuto z rukou vašich, otče, Amen.

Secreta

čili tichá modlitba obětní.

Všemohoucí věčný Bože, — račiž církevní modlitbu obětní, — kterou tobě nyní s knězem přednášíme, — milostivě vyslyšeti. — Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, — jenž s tebou i s Duchem svatým žije a kraluje po všechny věky věkův. Amen.

II. Zničení daru obětního.

Preface

čili chvalozpěv, kterým se podává mše svatá jako oběť díků a chvály a spolu přechod ku proměně a zničení daru obětního.

K.: Dominus vobiscum. — L.: Et cum spiritu tuo.

K.: Sursum corda. L.: Habemus ad Dominum.
(Vzhůru srdce!) (Máme k Hospodinu.)

K.: *Gratias agamus Domino Deo nostro.*
(Díky vzdávejme Pánu Bohu našemu.)

L.: *Dignum et justum est.*
(Hodno a spravedливо jest.)

Vzdáváme tobě díky, skrze tuto svatou oběť, všemohoucí Bože — za všechna dobrodiní tvá, skrze Krista, Pána našeho, (v adventě: jenž se počal z Ducha svatého; — o vánocích: jenž se narodil z Marie Panny; v postě: jenž se čtyřicet dní postiti ráčil; v postní pátky a po všechny dny od neděle smrtelné: jenž pro nás ukřižován býti ráčil; na Bílou sobotu a v čase velikonočním: jenž z mrtvých vstáti ráčil; na den nanebevstoupení Páně a po celou oktávu: jenž na nebesa vstoupiti ráčil; v sobotu svatodušní a po celý týden: jenž Ducha svatého seslati ráčil; ve dny Panny Marie: jenž se narodil z Marie Panny), skrze nějž chválí tebe andělé i archandělé, cherubové a serafové, — s nimiž i my tobě se klaníme řkouce:

Sanctus.

Svatý — Svátý Svátý — Hospodin Bůh zástupů. — Plná jsou nebesa i země slávy jeho. — Hosanna na výsostech.

Benedictus.

† Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně. — Hosanna na výsostech.

Další modlitby obětní,

kterými se mše svatá podává jako oběť prosby a smíru:

Prosíme tě, nebeský Otče, — abys skrze tuto svatou oběť požehnati († † †) ráčil Církvi své

svaté, svatému Otci našemu, biskupu našemu — a všem pravověrným křesťanům.

(Memento:) Rozpomeň se, Pane, obzvláště na tyto živé křesťany: (Potichu:...) a na nás všechny zde přítomné — na přímluvu a pro zásluhy Rodičky Boží, svatých apoštolů i všech svatých, — kteří se tobě obětovali. Skrze Krista Pána našeho. Amen.

(Oběť smíru; kněz skládá ruce nad dary obětními.)

Na tento oltář tvůj klademe, Hospodine, též všechny hříchy své, — aby nám oběť tato pomohla k jich odpuštění. — Skrze Krista Pána našeho. Amen.

Proměna.

(Kleknout.)

Nyní pak již, Bože všemohoucí — požehnej oběť tuto požehnáním trojnásobným, — († † †) — aby se nám stala tělem (†) a krví (†) Syna tvého — Pána našeho Ježíše Krista.

(Každý pro sebe v hlubokém tichu:)

Svaté jest toto okamžení! — Vyslovují se božská slova Kristova: Totoť jest tělo mé! Pán Ježíš jest s námi.

Po pozdvižení těla Páně:

Bože, buď milostiv mně hříšné!

(Třikrát s udeřením v prsa.)

Klaň se s bází svatou, duše má. — Zástupce Kristův dí: Totoť jest krev má, která za vás vylita bude na odpuštění hříchů.

Po pozdvižení kalicha s krví Páně:

Bože, buď milostiv mně hříšné!

(Třikrát s udeřením v prsa.)

Pokračování v modlitbách obětních.

(Pán Ježíš — dar náš obětní — zničen před velebností Boží.)

Popatř, nebeský Otče — na milého Syna svého Ježíše Krista, — jenž se nyní na oltáři tomto naším velikonočním beránkem učinil. — Jako na kříži, († † † — † †) tak i zde se obětuje. — Jako pro nás zničený, jemuž krev od těla se oddělila, — obětuje se ti ve dvojí způsobě darů obětních.

Přijal jsi druhdy mile oběť kněze Melchisedecha, jenž ti obětoval chléb a víno. — Mnohem více obětuje tobě nyní my nehodní; — ve způsobě chleba a vína tělo a krev Páně podáváme tobě. — (Skloniti hlavu.) — Nezamítneš zajisté oběť tak velikou od oltáře Božské velebnosti své!

Ó, dej nám, nebeský Otče, okusiti i hostiny s obětí touto spojené, — při níž pokrmem duší našich jest sám Ježíš Kristus — Bůh i člověk. — Skrze téhož Krista Pána našeho. Amen.

(Mše svatá se podává ještě jako oběť smíru i za mrtvé k zahlazení časných trestů, i za nás, živé hříšníky.)

(Memento:) Rozpomeň se, ó Pane, skrze tuto oběť — i na **zesnulé** katolické křesťany. (Potichu: Zvláště pak . . .)

Odpočinutí věčné dejž jim, Pane — a světlo věčné ať jim svítí. Amen.

(Nobis quoque peccatoribus . . .)

Nám pak hříšníkům račiž dáti milost ku pravému pokání potřebnou — a společenství se všemi svatými v nebesích. — Skrze Krista Pána našeho,

(Obětní modlitby končí podáním té oběti ještě jako oběti chvály, což se malým pozdvižením darů naznačuje.)

skrze nějž † a s nímž † a v němž † — budiž tobě, Otče všemohoucí, † v jednotě Ducha svatého † všechna čest a sláva po všecy věky věkův (per omnia saecula saeculorum). L.: Amen.

III. Obětní hostina.

Příprava všeobecná.

Oremus :

Modleme se :

Jak nás Pán Ježíš naučil, — tak důvěrně říkáme :

Pater noster, qui es in coelis,
Otče náš, jenž jsi na nebesích,
Sanctificétur nómen tuum.

Posvěť se jméno tvé.
Adveniat regnum tuum.

Přijď království tvé.
Fiat voluntas tua sicut in coelo et in terra.

Bud' vůle tvá jako v nebi tak i na zemi.
Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie.

Chléb náš vezdejší dej nám dnes.
Et dimitte nóbis debita nostra.

A odpusť nám naše viny.
Sicut et nos dimittimus debitóribus nostris.

Jakož i my odpouštíme našim vinníkům.
Et ne nos indúcas in tentationem.

A neuved' nás v pokušení.

L.: Sed libera nos a malo.

Ale zbav nás od zlého.

Kněz: Amen.

(Rozlomení svaté hostie ve tři části — k vyznačení násilné smrti Pána Ježíše. Vpuštění částečky třetí do krve Páně k vyznačení toho, že při zmrtnýchvstání tělo Páně obdrželo zase krev živou.)

Tím se ukazuje, že se oběť kříže zmrtnýchvstáním Páně vlastně doplnila a zpečetila. — Smrtí Páně i jeho zmrtnýchvstáním jsme vykoupeni . . . tím obojím se nám dostalo pokoje a proto Pán Ježíš po zmrtnýchvstání dí: Pokoj vám.

I mše svatá jest tedy obětováním smrti i zmrtnýchvstání Páně a obětní hostina její je pramenem pokoje.)

Vysvobod' nás, ó Pane, — skrze přímluvu Rodičky Boží a všech svatých od největšího zlého, totiž od hříchu; — a uděliž nám pokoje svého — skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou i s Duchem svatým žije a kraluje po všecky věky věkův.

K.: Per omnia saecula saeculorum. L.: Amen.

K.: Pax Domini sit semper vobiscum.

Pokoj Páně budiž vždycky s vámi.

L.: Et cum spiritu tuo.

Agnus Dei.

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa
smiluj se nad námi!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa —
smiluj se nad námi!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa —
uděl nám pokoje!

(Při mši svaté za mrtvé se říká . . . dejž jim odpočinutí
dejž jim odpočinutí dejž jim odpočinutí věčné.)

Příprava zvláštní

kněze i těch, kteří skutečně přijímají.

(Viz modlitby před svatým přijímáním.)

Příprava ku přijímání duchovnímu.

Pane Ježíši Kriste, Synu Boha živého, jenž jsi smrtí svou a zmrtvýchvstáním svým svět oživiti ráčil, — vysvobod' nás skrze toto přesvaté tělo své a krev svou — ode všech hříchů i od věčné smrti. — Jenž žiješ a kraluješ na věky věkův. Amen.

Domine, non sum dignus .

Pane, nejsem hodna, — abys vešel pod střechu mou, — ale toliko rci slovem -- a uzdravena bude duše má. (Třikrát s udeřením v prsa.)

Když kněz přijímá:

Můj Ježíši, po tobě touží duše má, — ó přijď ke mně, občerstvi a posilni mne a zůstaň se mnou na věky.

Když kněz obmývá a opět upravuje kalich:

Kriste, ti žiji, Kriste, ti zemru, Kriste, tvá budu v životě i v smrti. — Kriste milostný, buď milosrdný, — Kriste, odpusť mi přetěžké hříchy mé.

Můj Ježíši, milosrdenství! (Odpustky 100 dní.)

Ježíši, můj Bože, nade všechno miluji tě. (Odpustky 50 dní.)

Ó Ježíši, tichý a pokorný srdcem, učiň srdce mé podle srdce svého! (Odpustky 300 dní.)

Po přijímání:

Communio

čili veršík ku přijímání na památku zpěvu lidu, když se ubíral ke stolu Páně.

Velebme Boha Otce i Syna i Ducha svatého — se všemi svatými jeho.

(Vždy jako introit — bez Sláva — a jen jedenkrát.)

K.: Dominus vobiscum. — L.: Et cum spiritu tuo.

(Oremus.)

Modleme se:

Všemohoucí věčný Bože, — račiž církevní modlitbu, — kterou tobě nyní s knězem přednášíme, — milostivě vyslyšeti. — Skrze Pána našeho Ježíše Krista Syna Tvého, — jenž s tebou i Duchem svatým žije a kraluje na věky věkův. (Per omnia saecula saeculorum.) L.: Amen.

K.: Dominus vobiscum. — L.: Et cum spiritu tuo.

K.: Ite, missa est. L.: Deo gratias.
(Jděte, mše jest dokončena.) (Bohu díky.)

Při mši svaté kající — v rouchu fialovém — se říká:

K.: Benedicamus Domino. — L.: Deo gratias.
(Blahořečme Hospodinu.) (Bohu díky.)

Při mši svaté za mrtvé:

K.: Requiescant in pace. L.: Amen.
(Odpočiňtež v pokoji.) (Amen.)

(Kněz skloněn uprostřed oltáře modlí se potichu; mezi tím lid poklekne.)

Kněz žehná lidu:

Požehnej vás všemohoucí Bůh Otec, † Syn
i Duch svatý. L.: Amen.

(Při mši sv. za mrtvé se nežehná.)

Druhé evangelium nakonec:

K.: Dominus vobiscum. — L.: Et cum spiritu tuo.

K.: † Initium sancti evangelii secundum Joannem.
† Počátek svatého evangelia podle sv. Jana.

L: Gloria tibi, Domine.
Sláva tobě, Pane.

Na počátku čili od věčnosti bylo Slovo, to jest
Syn Boží.

Pokleknout.

A Slovo tělem učiněno jest — a přebývalo
mezi námi.

L.: Deo gratias.

Někdy se čte z mešní knihy evangelium jiné.

Modlitby ke sv. zpovědi.

(Pamatuj, že hlavní částkou svátosti pokání je
lítost spojená s předsevzetím, jež se musí vzbuditi

před rozhřešením, tedy nejlépe ještě přímo před sv. zpovědí.)

Před zpytováním svědomí.

Všudypřítomný Pane a Bože! Již se opět přiblížila chvíle, v níž chci skládati účty ze skutků svých Tobě, Soudci vševědoucímu a nejvyšš spravedlivému! Bázní a úzkostí naplněna jest duše má, neboť cítí, že těžkými a častými vinami urazila Tvou nekonečnou velebnost a svatost! — Ó Bože Stvořiteli, shlédni na mne, ó Bože Synu, posilni mne, ó Bože Duše svatý, osvěť mne, abych velikost a množství hříchů svých poznala, z celého srdce jich litovala a upřímným vyznáním zástupci Tvému dosáhla odpuštění Tvého a lásky Tvé.

Zrcadlo zpovědní.

Po vzývání Ducha svatého ptej se sama sebe:

1. Kdy jsem byla naposledy u sv. zpovědi?
2. Nezamlčela jsem některého těžkého hříchu?
3. Litovala jsem tenkrát upřímně svých hříchů a umínila jsem si, že se jich už nedopustím?
4. Nepřijala jsem ve stavu těžkého hříchu Nejsvětější Svátosti Oltářní? — I v čas velikonoční?
5. Vykonala jsem přesně uložené pokání?
6. Nahradila jsem, pokud možno, škodu, kterou jsem bližnímu způsobila?

Potom zpytuj a to napřed bez zrcadla zpovědního, čím ses prohřešila.

1. Připomínej si přikázání Boží a církevní, sedmero hlavních hříchů i devatero hříchů cizích a ptej se při tom vážně a opravdově, v čem jsi zhřešila myšlením a žádostmi, slovy a skutky, neb opominutím dobrého.

2. Vzpomínej si, zdalis plnila povinnosti stavu svého.
3. Byla-li jsi tak nešťastna, že ses dopustila hříchů těžkých, rozpomínej se též na jejich počet i na okolnosti, jimiž se druh hříchu mění. Vzpomínej si, zdali ses těžkého hříchu dopustila každý den, každý týden, měsíc a kolikrát za den, za týden, za měsíc.

Potom teprve můžeš použití zrcadla zpovědního, abys byla upozorněna na hřích, jehož jsi se dopustila, ale na nějž jsi snad zapomněla.

I. Proti desateru přikázání Božích.

1. p ř i k á z á n í.

1. Nepochybovala jsem dobrovolně o některé pravdě svaté víry?
2. Neposlouchala jsem ráda řečí proti víře? Nečetla jsem spisů víře nepřátelských?
3. Nezanedbávala jsem vyučování svatému náboženství?
4. Nereptala jsem proti Bohu?
5. Nečinila jsem věci pověřčivých?
6. Nemodlila jsem se nepobožně?
7. Nezanedbávala jsem denních modliteb?
8. Neopominula jsem z lichého studu náboženských cvičení?

2. p ř i k á z á n í.

1. Neposmívala jsem se svatým věcem?
2. Nevyslovovala jsem svatých jmen lehkomylně?
3. Nevyslovovala jsem svatých jmen ve hněvu? Nekrelela jsem?
4. Nepřisahal jsem bez potřeby nebo křivě?

3. p ř i k á z á n í.

1. Nekonala jsem v neděli a ve svátek bez potřeby práce služebné?
2. Nezanedbávala jsem v neděli a ve svátek vlastní vinou mše svaté?
3. Nepřišla jsem v neděli a ve svátek vlastní vinou na mši sv. pozdě?
4. Nechovala jsem se v kostele nepobožně nebo neuctivě?

4. p ř i k á z á n í.

1. Nebyla jsem k rodičům a k představeným vzdorovitá nebo hrubá?
2. Nepřála jsem jim zlého?
3. Nezarmoutila, nerozhněvala jsem jich? — Modlila jsem se za ně?
4. Nebyla jsem jich neposlušná?
5. Neposmívala jsem se starým lidem?

5. p ř i k á z á n í.

1. Nebila jsem jiných? Neublížila jsem jim?
2. Nenadávala jsem jiným? Nepřála jsem jim zlého?
3. Nechovala jsem k jiným v srdci záští a nepřátelství?
4. Nesvedla jsem jiných ke hříchu?
5. Netrápila jsem zvířat?

6. a 9. p ř i k á z á n í.

1. Nemyslila jsem dobrovolně na něco nečistého?
2. Nežádala jsem si dobrovolně něco takového viděti, slyšeti nebo činiti?
3. Nemluvila jsem takových řečí? — Nezpívala jsem neslušných písní?

4. Neposlouchala jsem se zalíbením něco nečistého? — Nečetla jsem něco takového nebo nedala čísti jiným?
5. Nedívala jsem se dobrovolně na něco nečistého?
6. Nečinila jsem něčeho takového? — Zdali sama anebo s jinými?
7. Nepřipustila jsem, aby se jiní ke mně neslušně chovali?

7. a 10. p ř i k á z á n í.

1. Nebrala jsem rodičům věci k jídlu nebo peněz?
2. Nevzala jsem jinému něco? Co a kolik?
3. Neošidila jsem někoho?
4. Nenechala jsem si něco nalezeného nebo vypůjčeného?
5. Nepoškodila jsem cizích věcí?
6. Nepřijala jsem něco ukradeného?
7. Nechtěla jsem něco ukrásti?

8. p ř i k á z á n í.

1. Nelhala jsem? — Neuškodila jsem svou lží jiným?
2. Nedomýšlela jsem se bez příčiny o jiných něčeho zlého?
3. Nevymýšlela jsem chyb o jiných?
4. Neroznášela jsem chyb jiných?

II. Proti p ř i k á z á n í m c í r k e v n í m.

1. Nejedla jsem v ustanovené posty masa?
2. Nezanedbala jsem předepsané zpovědi a svatého přijímání v čas velikonoční?
3. Nezúčastnila jsem se v zapovězený čas tanečních zábav?

III. Hlavní hříchy.

1. Nebyla jsem pyšnou neb marnivou? Nepohrdala jsem jinými?

2. Nebyla jsem lakomou? — Nebyla jsem tvrdou k chudým?
3. Nebyla jsem závistivou? — Neradovala jsem se z cizí škody?
4. Nebyla jsem nestřídmou v jídle a pití?
5. Nebyla jsem hněvivou? Nebyla jsem svárlivou?
6. Nebyla jsem lenivou v práci, v učení, ve službě Boží?

IV. Cizí hříchy.

1. Nepomáhala jsem k hříchu jiných?
2. Nemlčela jsem k hříchu jiných, když jsem jej měla oznámiti rodičům nebo učitelům?

Pak se ptej ještě sama sebe, kterého hříchu se nejčastěji dopouštíš, abys poznala, která jest tvoje hlavní chyba. Umiň si, že se přičiníš, aby ses jí zbavila.

Po zpytování svědomí.

Ach, již vidím množství svých vin, vin přečastých a těžkých!

A to jest ovoce mé duše za Tvé utrpení a Tvou smrt, můj Ježíši, to jest ovoce mé bídne duše, jež se tak často vynášela v marnivosti a pýše své!

Již kladu tu řadu hříchů svých vedle Tvého krvavého kříže a srdcem lítostí naplněným vroucně volám: „Ó Bože, buď milostiv mně hříšné!“ —

Lituji srdečně především jednoho každého z hříchů svých těžkých, lituji však i hříchů všedních, protože obojími jsem urazila Tebe, ó Soudce spravedlivý, jenž's i dnešního dne již mnohé do nebe přijal, ale též mnohé do pekla odsoudil! —

Lituji hříchů svých upřímně, jak mohu a pevně si umiňuji, že se budu zvláště varovati všech hříchů těžkých i příležitostí k nim. Rovněž se nechci do-

pustiti žádného všedního hříchu dobrovolně, zejména tohoto . . . se chci chrániti. Dle povinnosti své chci též následky spáchaných hříchů napravití a uložené pokání svědomitě vykonati. --

Pomoz mi již, ó Pane, abych vyznala hříchy své zástupci Tvému tak jako Tobě, jenž oklamán býti nemůžeš a dej mi, abych tímto krátkým pokolením dobyla si věčného blahoslavenství.

Ve zpovědnici :

Prosím za svaté požehnání, abych se mohla ze svých hříchů dobře a úplně zpovídati.

Když ti kněz žehná, poznamenej se zbožně křížem a říkej obecnou zpověď :

Já bídná hříšnice vyznávám se Bohu všemohoucímu, nejblahoslavenější Marii Panně, všem milým svatým a Vám, otče duchovní, na místě Božím, že jsem od své poslední zpovědi, která se stala . . . , těchto hříchů se dopustila: (Vyznání hříchů budiž pokorné, zřetelné, upřímné a úplné.)

Pozoruješ-li, že se bude zpovídat mnoho lidí, pomodli se obecnou zpověď už dříve a ve zpovědnici pak jen krátce řekni :

S lítostí pokorně vyznávám, že jsem se od . . . (udej čas poslední zpovědi), těchto hříchů dopustila,

Po vyznání hříchů.

Bože můj, těchto a všech svých hříchů srdečně lituji, protože jsem pro ně spravedlivého trestu zasloužila. Želím jich, protože jsem jimi Tebe, svého nejlepšího Otce, nejvyšší a lásky nejhodnější dobro urazila. Činím opravdové předsevzetí s milostí Tvou život polepsiti, blízké příležitosti ke

hříchu se varovati a nikdy už nehřešiti. Žádám Vás, duchovní otče, za spasitelné pokání a kněžské rozhřešení. (Je-li mnoho kajících, pomodli se to rovněž dříve, než přijdeš do zpovědnice.)

Naučení zpovědníkovo sleduj pozorně, zapamatuj si, jaké pokání ti uložil, a když ti uděluje rozhřešení, poznamenej se zbožně křížem.

Po sv. zpovědi.

Pokoj Tvůj, Pane, jehož svět dáti a vzíti nemůže, zavítal již do duše mé! . . . Sladší než odpočinek znavenému poutníku jest duším našim poklid svědomí. I já očištěna klečím nyní před Tebou, ó Bože, a bez bázně se mohu počítati ke šťastným dětem Tvým. Ó, přijmi za to dík můj vřelý, přijmi mou dobrou vůli, přijmi knězem mi uložené pokání, jež jsem právě vykonala, a čehokoliv se při tom upřímné mé snaze nedostávalo, račiž nahraditi z moře svého milosrdenství a lásky.

Buď se mnou, ó Pane, od této chvíle vždycky a podpírej mou slabost silou svou, buď se mnou zvláště tehdy, když pokušením se v duši připozdívá a ona zmámena od Tebe se odvrací, buď se mnou, ó Pane, na všech cestách mých, buď se mnou ve všem, vždy a všude, aby mi jednou při posledním soudu kynulo radostné s Tebou shledání!

Modlitby k sv. přijímání.

Před sv. přijímáním.

Víra.

Věřím v Tebe pravý, ve třech osobách jediný Bože, — Otče, Synu i Duchu svatý, — jenž jsi

všecko stvořil, — všecko zachováváš a spravuješ, — jenž dobré odměňuješ — a zlé trestáš. Věřím, že Syn Boží se vtělil, — aby nás vykoupil a že Duch svatý — milostí svou nás posvěcuje. — Věřím, že duše má nesmrtelná, milost pak Boží mně k spasení nevyhnutelně potřebna jest. — Věřím a vyznávám všecko, čemu Ježíš Kristus učil, — co svatí apoštolové kázali — a čemu svatá, — římsko-katolická Církev věřiti velí. — Tomu všemu věřím, protože jsi, ó Bože, — věčná a neskončná pravda a moudrost, — kteréž nelze, aby oklamala, — aniž lze, — aby byla oklamána. — Bože! rozmnož víru mou!

Naděje.

Doufám a důvěřuji se, ó Bože, — v Tvou nesmírnou dobrotu a v Tvé milosrdenství, že mi skrze neskončené zásluhy Svého jediného Syna, Ježíše Krista, udělíš, — abych zaživa hříchy své poznala, — dokonale jich litovala — a že mi je odpustíš; — po smrti pak že mi spasení věčné dáti — a popřáti ráčíš, — abych na Tebe tváří v tvář patřila, — Tebe milovala — a s Tebou se radovala. — Mám naději, — že mi také dáš, čím bych toho dosáhla. — Doufám to od Tebe, protože jsi to slíbil, — jenž jsi všemohoucí, věrný, nejvyšš dobrotivý a milosrdný. — Bože! posilni naději mou!

Láska.

Bože můj! — Miluji Tebe z celého srdce svého nade všecko, — protože jsi nejlepší dobré, — že jsi nejvyšš dokonalý — a veškeré lásky hoden. I proto Tě miluji, — že jsi ke mně — a ke všem tvorům nejvyšš dobrotivý. — Žádám toho srdečně, —

abych Tě tak dokonale milovala, — jako Tě Tvoj věrní služebníci milují a milovali, s jichžto láskou spojuji svou nedokonalou lásku. Ty j ve mně, ó Bože, — vždy víc a více rozněcuj!

Lítost.

Bože můj! — Ty jsi nejdokonalejší a nejvyšší svatá bytost — a já jsem Tě nemilovala, Tě urážela. Ty jsi můj největší dobrodinec, — můj Stvořitel, Vykupitel a Posvětitel, jak špatně jsem se Ti odměnila! Zhřešila jsem, ó Bože můj, zhřešila jsem — a urážela Tebe, Otce tak dobrotivého, — Pána tak milostivého. Zhřešila jsem, ó Bože můj, zhřešila jsem, a nebála se Tebe, soudce tak spravedlivého, — hříšníky věčně trestajícího. Jest mi toho srdečně líto! Kéž bych byla nikdy nehřešila!

Avšak nechci nikdy více hřešiti, chci s milostí Tvou všechna pokušení — i zlé návyky přemáhati — a příležitostí ke hříchům smrtelným se varovati. — Račiž mi k tomu pomáhati skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Tajemný, velký okamžik života mého již opět přichází! — Vždyť zase přistupovati budu k hostině nejvzácnější, — ke stánku sice chudičkému, — kol něhož však, tak věřím, zástupy se koří andělské.

Chci nasytiti duši svou nejsladší Mannou nebeskou, Tělem Pána našeho Ježíše Krista, o němž věřím, že jakožto jednorozený Syn Boha Stvořitele s nebe na zemi přišel, aby má nesmrtelná duše cestou milosti jeho ze země vejíti mohla opět do nebe. —

Věřím, že přijímati budu téhož Spasitele, jehožto čest a slávu prostí hlásali apoštolové, ježž velebí a oslavuje Církev svatá zde na zemi a jemuž na

nebesích věčné Sanctus pějí zástupové duší přečistých. — Věřím, že přijímati budu téhož Boha Syna, který za mne umřel, zmrtvých vstal, sedí na pravici Otcově a jednou nás přijde soudit.

Doufám též v jeho lásku a nekonečné milosrdenství, že mi dá vše, čeho je mi potřebí k spasení. —

A milovati si Jej žádám tak, jak Ho milují svatí Jeho, kteří na tvář velebnosti Jeho stále patří. —

Vin a hříchů svých srdečně opět želim a všechna dobrá předsevzetí svá obnovuji. —

Vím, že nejsem hodna vítati tak vznešeného hosta, protože chudičký a poskvrněný je příbytek srdce mého před majestátem Jeho. I obracím se k Tobě, požehnaná mezi ženami, k Tobě, milá Máti mého Spasitele a Pána a prosím, abys mi půjčila svaté, čisté srdce Své, abych důstojně v něm přijmouti mohla Syna Tvého.

Ty pak, Pane Ježíši Kriste, nevzpomínej již mé chudoby a bídy a přijď, přijď do duše mé, neboť bez Tebe hyne a zmírá na cestě životem. — Přijď, Pane můj, ó přijď, neprodlévej! — Pojď, srdce své Ti zasvěcuji a podávám v dar! — Viz, dcera Tvoje hyne v slabosti a bídě, ó, pospěš již a buď jí oporou, buď jí útěchou, buď jí požehnáním!

(Když ministrant zvoní: — Pane nejsem hodna, abys vešel pod střechu mou, ale toliko rci slovem a uzdravena bude duše má! — třikrát.)

Po sv. přijímání.

(Po sv. přijímání se nemodli hned z knížek, nýbrž rozmlouvej s Pánem Ježíšem v duchu.)

Velký Bože ve Svátosti, ó, kterak ses ponížil! — Tys nepohrdl bídným, poskvrněným srdcem mým a přišels, přišels ke mně! —

Ó Pane můj, jak Ti v něm je, ach, rci!... Leč ne — nežádám odpovědi; na kolena před Tebou padám a z hloubi duše volám: „Ježíši, Pane, buď milostiv mně nevděčné!“ — Vždyť často jsem zapomněla na Tebe a snad i v posvátné té chvíli jsem těkala vůkol sebe, jakoby Tvé nejsvětější, láskyplné Srdce nebylo mi nablízku! Ach, odpusť mi, neboť viz! Přicházím již a vyzývám nebe, vyzývám zemi a vše, co v světě dýše, aby Tebe za mne, se mnou velebilo! —

Ó, přijmi dnes tep srdce mého každý, krok všeliký i každou myšlenku, vše, co mne potěší i co mne zraní a po čem duše má jen zatouží — to přijmi vše — jakožto dík můj chudičký.

A rozmnož víru mou, naději a lásku a dej mi milost, abych dobrá předsevzetí svá svědomitě plnila. Obětuji Ti, ó Pane, své tělo a svou duši, obětuji sebe celou a vše, co chci a co mám. —

Neopouštěj mne, můj Ježíši, svou milostí, ale zůstaň se mnou po všechny dny — obzvláště však tehdy — až slunce života mého se k západu schýlí a Ty duši mou volati budeš k Sobě na věky. Ó, zůstaň se mnou, Ty nejlepší, Ty vždycky věrný příteli můj a Bože a vyslyš milostivě prosby mé, jež dnes, zvláště ve chvíli této k Tobě vysílám.

Především prosím o milosti a dary, potřebné mé duši i tělu, o požehnání pracím mým a všemu počinání. — Požehnej a zachovej též milé rodiče mé, bratry, sestry, příbuzné a známé a chraň je všechny zlého. Zastávej a povyš království Své na zemi, — Církev naši svatou, a budiž milostiv všem hříšníkům. —

I nad dušemi v očištcí se smiluj, ó Pane, a zvláště těm, které mi byly nejbližší, přej brzkého patření na Tvář Svou v lesku nekonečné Své ve-

lebnosti a slávy. — A konečně vyslyš i zvláštní přání mé: . a posvěť mne na věky svou přítomností. Amen.

Modlitba po sv. přijímání k získání odpustků.

(Modlitba tato koná se kleče před obrazem Ukřižovaného.)

Ejhle, před tváří Tvou, dobrý a nejsladší Ježíši, padám na kolena a s největší vroucností duše Tě prosím a žádám: rač srdci mému vštípití živou víru, naději a lásku, pravou lítost nad mými hříchy a pevnou vůli je napravití, když hlubokou soustrastí a bolestí duše dojata, Tvých sv. pět ran sama u sebe rozjímám, v mysli uvažuji a to na očích mám, co již dávno ústy svými o Tobě, dobrý Ježíši, zvěstoval David prorok řka: „Zbodli ruce mé i nohy mé, sčetli všecky kosti mé!“ Amen.

Potom na úmysl Církve pětkrát „Otče náš“, „Zdrávas“, „Sláva Otci“ a „Věřím v Boha“.

Plnomocné odpustky pro hodinu smrti.

Pane Bože můj! již nyní přijímám ž ruky Tvé každý způsob smrti, jak se Tobě líbiti bude, se všemi jejími bolestmi, úzkostmi a útrapami s úplnou odevzdaností a ochotou.

Poučení: Kdo se takto v kterýkoli den po sv. zpovědi a sv. přijímání zbožně pomodlí, získá v hodinu smrti plnomocné odpustky, bude-li jen ve stavu milosti.

Obnovení křestního slibu.

Ó Bože Otče, Synu a Duše svatý! — Já, dítko Tvé, — v pokoře klekám — před božskou velebností Tvou — a klaním se Tobě v úctě nejhlubší.

— Děkuji Tobě z celého srdce — za všechna dobrodiní, která jsi mně prokázal; — zvláště pak Tobě děkuji za milost křtu svatého. Poněvadž jsem při křtu svém nevěděla, jakou to svatou úmluvu činíš se mnou a já s Tebou: — obnovuji ji nyní dobrovolně a s vroucími díky — a chci na věky býti a zůstatí věrným a poslušným dítětem Tvým. Odríkám se tedy ďábla a všech skutků jeho i vši pýchy jeho. Věřím v Tebe, Bože Otče všemohoucí, — Stvořiteli nebe i země. Věřím v Tebe, Ježíši Kriste, v pravého a jediného Syna Božího, Pána našeho, — jenž jsi se pro nás narodil z Marie Panny a za nás trpěl. Věřím v Tebe, — Duše svatý. — Věřím — v jednu, svatou, katolickou a apoštolskou církev, svatých obcování, odpuštění hříchů, těla vzkříšení, život věčný. Slibuji, ó Bože můj, že budu svatá přikázání Tvá zachovávatí, svaté svátosti přijímatí a všech prostředků milosti — horlivě užívati — a že jako poslušné dítě Tvoje chci žíti a umříti. Dej mi milost, — abych se tomuto svému slibu nikdy nezpronevěřila a hned se zase polepšila, kdybych do hříchů upadla, abych podle milostivého zaslíbení Tvého — života věčného dosáhla. — Maria, Matičko, stůj při mně! Svatý anděle strážce, — ochraňuj mne! — Svatá patronko má, oroduj za mne! Amen.

Návštěva Velebné Svátosti.

Můj Pane Ježíši Kriste, z lásky k lidem přebýváš dnem i nocí v této Velebné Svátosti a pln lásky a dobroty očekáváš, zveš a přijímáš všechny, kdo tě navštívit přicházejí. Věřím, že jsi ve Velebné Svátosti přítomen; klaním se ti v hluboké pokoře

a děkuji ti za všechny milosti, které jsi mi udělil, zvláště za to, že jsi se mi sám v této Svátosti daroval, že jsi mi blahosl. Pannu Marii, nejmilejší Matku svou za orodovnici dal a že jsi mne sem do chrámu povolal, abych tě navštívila.

Duchovní přijímání.

Můj Ježíši, věřím, že jsi zde přítomen ve Velebné Svátosti. Miluji tě nade všechno. Duše má touží po Tobě. Poněvadž Tě však nemohu nyní přijmouti svátostně, přijď aspoň milostí svou do srdce mého. Již Tě objímám, již se s Tebou spojuji, jako bys byl skutečně vešel do srdce mého. Nedej, abych se kdy od Tebe odloučila.

Kratší způsob.

Věřím, ó Ježíši, že jsi přítomen v Nejsvětější Svátosti. Miluji Tě a toužím po Tobě. Zavítej do srdce mého a neodcházej ode mne.

Stráviž, prosím, Pane Ježíši Kriste, duši mou ohnivá a sladká moc lásky Tvé, abych láskou k lásce Tvé umřela, jenž jsi z lásky ke mně umřítí ráčil.

Odprošení Božského Srdce Páně.

Svrchovaný Králi, Pane nebes i země! — Před Tvou Božskou velebností — u přítomnosti Tvé nejsvětější Matky, Marie Panny — a celého nebeského dvorstva — na kolena padáme, — i odprošujeme Tvé Srdce za všechny nevděk, — svatochrádeže — a všechny křivdy, — které nejvíce ve Velebné Svátosti zakoušeti musíš. — Ó nejsvětější Srdce! — přijmi za náhradu všechny mše svaté, — modlitby — a dobré skutky celé katolické Církve! — Osvěť pohany, — naprav hříšníky, — potěš zarmoucené, — smiluj se nad dušemi v očištění! —

Nám pak uděl milost Svou, — posilni a zachovej nás a posvátný apoštolát, — ó dobrotivé, — ó laskavé, — ó Božské Srdce Páně!

V. Pochváleno a velebeno budiž nejsvětější Srdce Ježíšovo.

R. Od toho času až na věky.

Modlitba:

Rač nás, ó Pane Ježíši Kriste, ctnostmi Svého nejsvětějšího Srdce ozdobiti a horlivostí roznítiti, abychom k obrazu Tvé dobroty podobni a vykoupení Tvého hodni byli učiněni, jenž jsi živ a králuješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého, Bůh na věky věkův. Amen.

Přípověď:

Ó nejsvětější Srdce Ježíšovo! v nejhlubší pokoře Tobě se klaníme, Tebe oslavujeme a velebíme. Ó Srdce plné slitování, — smiluj se nad námi! — Buď naší útěchou, když zarmouceni jsme — naší posilou, když malomyslnými jsme: — žehnej nám, — dokud v slzavém údolí putujeme — a spasiž nás, — až jednou na věčnost se odeběřeme. — Ó Ježíši, — Tobě živi jsme, — Tobě umíráme, — Tobě lásku zachováme, — dokavad neskonáme. Amen.

„Memorare“ k Božskému Srdci.

Rozpomeň se, ó nejdobrotivější Ježíši, že nebylo slýcháno, aby kdo pod ochranu nejsvětějšího Srdce Tvého se utíkal, o pomoc Tě vzýval, aneb o milosrdenství Tvé Tebe prosil, a od Tebe oslyšen byl; protož se s největší důvěrou utíkám k Tobě, Srdce Ježíšovo, Králi všech srdcí a pod tíží hříchů svých vzdychajíc na kolena padám, řkouc: Ó nej-

světější Srdce, nezhrdej prosbou mou, ale slyš a vyslyš ji milostivě, ó sladké, přívětivé a milosrdné Srdce Ježíšovo. Amen.

„Memorare“ k Panně Marii.

Rozpomeň se, ó nejdobrotivější Panno Maria, že nebylo slýcháno, aby kdo pod ochranu Tvou se utíkající, o přimluvu Tě vzývající, o pomoc Tě prosící od Tebe opuštěn býval. Touto důvěrou oživena i já se k Tobě utíkám, Matko a Panno panen, ano k Tobě, Matko Slova věčného, Matko milosrdenství, k Tobě přicházím, k Tobě spěchám, k Tvým nohám padám ze všech ta nejbídnější hříšnice. Nezamítej prosby mé, ale slyš mne milostivě a vyslyš mne. — Amen.

„Memorare“ k sv. Josefu.

Vzpomeň, nejčistší snoubenče Panny Marie, laskavý ochránce můj, sv. Josefe, že nebylo slýcháno, aby, kdož tě za ochranu prosí a pomoci u Tebe hledá, nebyl potěšen. S touto důvěrou předstupuji před Tvou tvář, abych se Ti co nejvroucněji doporučela.

Nezamítej prosby mé, pěstoune mého Vykupitele, nýbrž vyslyš ji milostivě. Amen.

Modlitba za rodiče.

Otče nebeský, který jsi mi dal otce a matku na zemi, aby zastupovali místo Tvé a ze mne dítě Tvé vychovali, popřej, abych rodiče své vroucně, dětinně milovala, upřímně ctíla a jich ochotně i radostně poslouchala. Dejž milostivě, abych pokárání i napomenutí jejich bez reptání přijímala a zachovávala, abych jich nermoutíla neposlušností a hříšným, zlým životem; dejž, abych jim starosti

o mne ulehčovala, zármutek umírňovala, břímě stáří jim snesitelným činila a v soužení je těšila. Popřej, abych v nich ctila zástupce Tvé a tak jim sloužila jako Tobě, Pánu Bohu svému a dosáhla odměny, kterou jsi zaslíbil dětem poslušným. Obdař rodiče mé dary moudrosti, rozumu, rady, aby ve všem konali vůli Tvou a o spasení mé se starali; naplň je pobožností a bázni Boží, aby byli vpravdě obrazem Tvým, abych od nich slyšela a viděla, jen co je dobré a co se Tobě líbí. Uděl jim stálého zdraví, chléb náš vezdejší dejž nám dnes a dej, abychom se vespolek u stolu Tvého v nebesích jednou radovali. Amen.

Za zemřelé rodiče:

Bože, jenž jsi nám otce i matku ctíti přikázal: smiluj se milostivě nad duší otce mého a matky mé, odpusť jim hříchy a učiň, abych je spatřila v radosti světla věčného. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, jenž s Tebou i s Duchem svatým živ jest a kraluje po všecky věky věkův. Amen.

Modlitba studujících.

Jako jsi dal jednomu každému z tvorů svých, kteří vyšli z nejmoudřejší ruky Tvé, ó Pane, na cestu života hřivny, aby jimi zvelebovali jméno Tvé, tak i mé duši jsi udělil schopnosti a síly, aby Tě jimi oslavovala a chválila.

Hle, prožívám právě čas, v němž je mám za pomoci učitelů svých rozmnožovati, abych se tak dobře připravila na budoucí život svůj.

Proto mi buď pomocníkem Ty, Duše světla a síly, a popřej mi, abych si nynější povinnosti zamilovala a svědomitě je plnila, aby mně drahou byla

práce má proto, že mi je cestou k ušlechtilému, blahodárnému životu.

Oživuj toto poznání ve mně vždy víc a více a pomáhej překonávati všechny obtíže a strasti, jež v cestu se mi postaví, abych byla vždy trpělivá a horlivá a mohla si každého dne večer s blahým poklidem říci, že ze hřiven svých neztratila jsem částky ani nejmenší.

Budiž mi oporou a silou, abych v této dobré vůli setrvala až do posledního dne svého života, v němž skládati budu účty z každé chvíle. Ó, po-
přej mi, abych se srdcem radostným mohla pak zvolati: „Tvůj, Pane, dar zde stonásobný navracím!“

Modlitba k Panně Marii Pomocné.

Panno svatá, Boží Máti,
přej mi dítkem Tvým se zváti
po dny žití, v smrti chvíli,
v dobách štěstí, i když kříž
bedra tlačí, duše kvílí,
k Tobě chci se stulit blíž,
jen přej, Panno, Boží Máti,
ať smím dítkem Tvým se zváti!
Matko! v Tobě naděj' zakládám,
Matko! k Tobě volám, k Tobě lkám,
Matko dobrotivá, při mně stůj,
Matko mocná, Ty mne ochraňuj!
Matko, přijď a modliti mne uč,
Matko, přijď a zápasit' mne uč,
Matko, přijď a trpěti mne uč,
Matko přijď a již se neodluč!
Můžeš přispět', vždyť jsi nejmocnější,
chceš mi přispět', jsi nejlaskavější,
musíš přispět', vždyť jsi nejvěrnější,
jistě přispěješ, jsi nejmilosrdnější! —

Milosti matko, slyš naše hlasy,
 jež záříš hříšným na cestu spásy,
 jsi nadějí země a nebes zdobou,
 záštitou smutných před světa zlobou!
 Kdo marně vzýval mocnou pomoc Tvou?
 Kdy oslyšela's prosbu dětinnou? —
 Proto v bolu, těžkém kříži
 v Marii jen skládám naděj' svou;
 a to věřím, až se smrt přiblíží,
 že Maria mi bude ochranou
 a že nebes zář' mi svitne,
 neb Maria mých proseb nezamítne!
 Panno svatá, Boží Máti,
 přej mi dítkem Tvým se zváti
 po dny žití, v smrti chvíli,
 v dobách štěstí, i když kříž
 bedra tlačí, duše kvílí,
 k Tobě chci se stulit blíž,
 jen přej, Panno, Boží Máti,
 ať smím dítkem Tvým se zváti!

Za duše v očistci.

Ó Pane, smiluj se nad ubohými, v očistci trpícími
 dušemi a pomoz:
 Milým mým rodičům,
 Můj Ježíši, milosrdenství! (300 dní odpustků po-
 každé. Pius X. 20. května 1911.)
 Mým sourozencům a příbuzným,*)
 Mým přátelům a předslaveným,
 Mým vychovatelům, učitelům a duchovním vůdcům,
 Všem kněžím katolické církve,
 Všem řeholníkům a řeholnicím,
 Všem dobrodincům duše i těla mého,

*) Můj Ježíši, milosrdenství! (Připoj ke každému povzdechu.)

4()

Všem, kterým láskou a modlitbou jsem povinna,
Všem, kterým jsem na duši nebo na těle uškodila,
Také těm, kteří mně ublížili,
Všem duším, které Tě zvláště milovaly,
Těm, kteří jsou nejbliže spasení,
Těm, kteří nejvroucněji po Tobě touží,
Těm, kteří nejvíce trpí,
Těm, kteří jsou nejdále vysvobození,
Těm, kteří jsou nejopuštěnější,
Těm, kteří se mnoho modlili za zemřelé,
Těm, kteří o stavbu a výzdobu kostelů pečovali,
Obhájcům sv. víry,
Ze zvyku hřešícím a jen zázrakem milosti zachráněným,
Malověrným, kteří přijímání sv. svátostí zanedbávali,
Lehkomyslným, kteří čas svůj promarnili,
Vlažným v modlitbě,
Lenivým v konání dobrých skutků,
Těm, kdož odkládali se svou spásou a náhle zemřeli,
V boji padlým,
V moři pohřbeným,
Při živelních pohromách zahynulým,
Bez sv. svátostí zemřelým,
Všem, kteří dnes neb zítra zemrou,
Mé vlastní ubohé duši, až se jedenkrát před Tvým soudem objeví.

Odpočinutí věčné dej všem věrným zemřelým, ó Pane,
a světlo věčné ať jim svítí, ať odpočívají v pokoji.

Amen.

